

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.036/2024/5.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kincses István Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Kincses István, címe)

Az alperes:

alperes neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselői:

Dr. Letavecz Ilona ügyvéd (címe)

A per tárgya:

fizetett szabadságra járó távolléti díj, szabadságmegváltás, betegszabadság díjazása, munkáltatói azonnali hatályú felmondás jogellenessége és érvénytelensége megállapítása, munkaviszony megszüntetésre alapított jövedelempótló kártérítés, munkavállalói azonnali hatályú felmondásra alapított felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés, valamint sérelemdíj és igazolások kiadása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 7.M.70.114/2024/22/I.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes 7.M.70.114/2024/24.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az eljárást – a munkáltatói azonnali hatályú felmondás jogellenessége és érvénytelensége megállapítása iránti kereset vonatkozásában – részben megszüntető rendelkezést mellőzi.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 158 750 (százötvennyolcezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az 537 600 (ötszázharminchétezer-hatszáz) forint másodfokú fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 2015. november 1-től állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel irodavezető munkakörben, alapbére havi 480 000 forint volt.
- [2] A munkaszerződés 7. pontja értelmében a munkáltatói jogok gyakorlója: az alperes Igazgatósága. A munkaköri leírás a munkáltatói jogokat képviselőként (elnök 1 neve)-t, az alperes igazgatóságának elnökét tüntette fel.
- [3] A 2015. október 19-én kelt munkaszerződésében, a 2016. október 1-jén kelt munkaköri leírásában és a 2022. január 1-jén kelt munkaszerződés módosításában a felperes lakcímeiként a (település 1, utca házszám 1) szám került rögzítésre.
- [4] A felperes a foglalkoztatása időszakában a (település 1, utca, házszám 1) szám alatt lakó édesanyját gondozta, azonban ezen a lakcímen ténylegesen nem lakott.
- [5] Az alperes Alapszabályának IV/A. 1. b) pontja értelmében az igazgatóság hatáskörébe tartozik kialakítani és irányítani a szövetkezet munkaszervezetét, gyakorolni a Szervezeti és Működési Szabályzat által hatáskörébe utalt munkáltatói jogokat. Az alperes Szervezeti és Működési Szabályzat III. rész 7. pontja értelmében az igazgatóság a jogszabályokban, az Alapszabályban és belső szabályzatban meghatározott körben munkáltatói jogokat gyakorol.
- [6] A felperes lakcímet igazoló hatósági igazolványában lakóhelyként a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti cím szerepelt. Ugyanezt a lakcímet tartalmazta a felperes, mint az alperes együttes képviseleti joggal rendelkező munkavállalója vonatkozásában a cégnyilvántartás alperesi lakásszövetkezetre vonatkozó adata.
- [7] A felperes a házastársával közös fenti lakcímről 2021. július 22-én elköltözött, ezen időponttól tartózkodási helye a (személy 2) lakását is képező (település 1, utca, házszám 3) alatti ingatlan volt. A felperes ezt a változást nem jelentette be sem a lakcímnnyilvántartó hatóságnál, sem a munkahelyén; új lakcímet, tartózkodási helyet vagy kézbesítési címet nem közölt, utánu küldés postai szolgáltatást nem igényelt.
- [8] Az alperes akkori elnöke és elnökhelyettese a felperes új tartózkodási helyéről tudomással bírt. A felperes a 2021. december 1. napján kelt utazási költségtérítés iránti igényén lakóhelyként a (település 1, utca, házszám 1) szám alatti címet, tartózkodási helyként a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet tüntette fel.
- [9] Az alperes küldöttgyűlése 2022. február 23-án új igazgatóságot és felügyelő bizottságot választott, (elnök 1 neve) korábbi lakásszövetkezeti elnök megbízatása 2022. március 6-án megszűnt. A megválasztott új igazgatóság és felügyelő bizottság tagjai 2022. március 7-től látták el megbízatásukat. A felperes igazgatósági tagnak már nem került megválasztásra.
- [10] Az előbbi változások miatt az átadás-átvétel 2022. március 7-én megkezdődött, amelyhez a munkáltatónak a felperesre is szüksége volt.
- [11] A felperes 2022. március 8-tól nem jelent meg dolgozni a korábbi elnök által részére még korábban 2022. április 3-ig engedélyezett szabadsága miatt.
- [12] (Elnök 2 neve) új lakásszövetkezeti elnök 2022. március 9-én kelt levelében a felperes szabadságát az Mt. 123. § (5) bekezdésére hivatkozással megszakította azzal az indokkal, hogy a szükséges adatok és információk átadásának hiánya a lakásszövetkezet

működését közvetlenül és súlyosan veszélyezteti. Felhívta a felperest, hogy a munkát haladéktalanul vegye fel és jelenjen meg a munkahelyén.

(Elnök 2 neve) elnök erről a 2022. március 8-án megküldött e-mailben is tájékoztatta a felperest, a levelet tértivevényes küldeményként a felperes (település 2, utca, házszám 2) szám alatti lakcímére postázta. A postai szolgáltató a sikertelen kézbesítés miatt 2022. március 17-én értesítőt helyezett el a megadott címen, majd 2022. március 31-én „nem kereste” jelzéssel visszakézbesítette az alperesnek. A küldemény a kézbesítési fikció folytán 2022. március 24-én kézbesítettnek, azaz a felperessel közöltnek tekintendő.

[13] A felperes a 2022. március 10-én kelt, a korábbi lakásszövetkezeti elnökön keresztül az alpereshez másnap eljuttatott levelében az új igazgatóság és az új lakásszövetkezeti elnök intézkedési jogosultságát a jogerős cégbírósaági határozatig vitatta. A számítógéphez való hozzáférés hiánya miatt a munkavégzése ellehetetlenítésére hivatkozott, továbbá közölte, hogy 2022. március 4-én a korábbi lakásszövetkezeti elnök 35 nap szabadságot engedélyezett a részére. A levélben lakcímeiként a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet tüntette fel.

[14] A felperes 2022. március 25-én és 28-án személyesen megjelent az alperesnél, távolléte okaként szabadságát jelölte meg. Ezen személyes találkozások alkalmával az alperes új elnökétől értesült arról, hogy a korábbi küldemény-értesítővel a házastársa megjelent az alperesnél, illetve arról is, hogy az alperes hiányolja – az együttműködés keretében – az elérhetősége közlését. A felperes azonban sérelmezte, hogy az alperes az elérhetősége iránt érdeklődik és nem tette azt egyértelművé az alperes számára, illetve a továbbiakban sem állt rendelkezésre munkavégzés céljából szabadságra hivatkozással. A megjelenés alkalmával az alperes elnökével folytatott megbeszélésről annak engedélye nélkül hangfelvételt készített.

[15] Az alperes 2022. április 4-én kelt azonnali hatályú felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette.

Az intézkedését azzal indokolta, hogy 2022. március 8. napjától a felperes előzetes jelzés és tájékoztatás nélkül nem jelent meg munkahelyén, illetve távollétét nem indokolta, majd telefonon annyit mondott, hogy szabadságon van, amelyet a korábbi elnök engedélyezett. A szabadsággal kapcsolatban dokumentum nem állt rendelkezésre, illetve a felperes az időtartamot illetően tájékoztatást nem adott. Az új elnök felhívása ellenére a munkahelyen nem jelent meg. A munkáltató a szabadság megszakítása tárgyában intézkedett, kérte a távollét okát okirattal igazolni. A korábbi lakásszövetkezeti elnök tájékoztatása szerint a felperes 8 nap szabadságot kapott, ami 2022. március 21-én letelt. A munkáltató a felperest telefonon sem tudta elérni, aki 2022. március 25-én (személy 1) társaságában megjelent, közölte, hogy szabadságát tölti, de e nyilatkozat ellentmond a korábbi lakásszövetkezeti elnök e tárgyban tett nyilatkozatával. 2022. március 7-én sem a felperes, sem a korábbi lakásszövetkezeti elnök nem adott tájékoztatást arról, hogy a felperes másnapról szabadságon lesz. A felperes 2022. március 25-e után sem vette fel a munkát, távollétét nem igazolta annak ellenére, hogy munkaköre jellege folytán is elvárható lett volna tőle az együttműködés.

[16] Az alperes a felmondást tértivevényes küldeményként a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címre küldte meg. A postai szolgáltató a sikertelen kézbesítés miatt 2022. április 7-én értesítőt helyezett el a megadott címen, majd 2022. április 26-án „nem kereste” jelzéssel visszakézbesítette alperesnek. Az azonnali hatályú felmondás a kézbesítési fikció folytán 2022. április 14-én kézbesítettnek tekintendő, így a felperes munkaviszonya ezzel a nappal megszűnt.

[17] A felperes 2022. április 4-én a lakcímnnyilvántartó hatóságnál tartózkodási helyeként bejelentette a (település 1, utca, házszám 3) alatti címet, amely adattal lakcímkártyája ekkortól kiegészült. Az alperes felé hasonló bejelentéssel nem élt.

[18] A felperes 2022. április 4-től keresőképtelen, erre – e távolléti jogcím igazolása hiányában – betegszabadság-díjazást nem kapott, illetve a foglalkoztatása megszűnésének bejelentése miatt táppénzben sem részesült.

[19] A felperes egy 2022. június 8-án NAV-tól kapott levél hatására az ügyfélkapun keresztül lekérdezte a biztosítási jogviszonyával kapcsolatos adatokat, amely szerint 2022. március 8. és 2022. április 14. között a munkáltató igazolatlan távollét miatt nem fizetett járulékot utána, illetve kijelentésre került, mint biztosított.

[20] A felperes a 2022. június 15. napján kelt és az alperes által 2022. június 22-én átvett azonnali hatályú felmondással az alperesnél fennálló munkaviszonyát megszüntette. A felmondásban címeként a (település 1, utca, házszám 3) címet tüntette fel.

Az intézkedése indokai az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontját érintették. Az a) pontban körében arra hivatkozott, hogy 2022. március 8-tól szabadságon volt, 2022. április 4-től pedig keresőképtelen lett. A munkáltató 2022. március 8. és április 14. között igazolatlan távollét miatt nem fizetett járulékot utána, illetve ekkor a jogviszonyt megszüntként jelentette be, ezt követően ezért nem történt utána járulékfizetés és járulékbevallás. Ezzel a munkáltató jelentős kárt okozott neki. Utalt arra, hogy a munkaviszonya megszüntetéséről írásbeli értesítést nem kapott, azt fennállónak tekinti. A b) pont szerinti feltételek vonatkozásában pedig arra hivatkozott, hogy az alperes új elnöke az átadás során kilátásba helyezte feljelentését, illetve egy fórumon 70-90 fő előtt megvádolta egy program iratai eltüntetésével és egy állványrendszer depóból való eltulajdonításával.

Intézkedésével összefüggésben egy havi távolléti díj, két havi távolléti díjnak megfelelő végkielégítés, 2022. március 8-tól 2022. április 3-ig fizetett szabadságra járó távolléti díj, 2022. április 4-től 2022. április 25-ig 15 nap betegszabadságra járó díjazás, valamint 28 nap szabadságmegváltás, továbbá kártérítés címén 12 havi távolléti díj megfizetésére hívta fel az alperest.

[21] Az alperes 2022. június 29-én a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címre küldött levelében közölte a felperessel, hogy az azonnali hatályú felmondást nem fogadja el, mert 2022. április 14-én az alperes azonnali hatályú felmondásával a munkaviszonya megszűnt. A vagyoni igényeket a jogalap és összecszerűség tekintetében vitatta. Ez a küldemény „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a munkáltatóhoz, a postai értesítés elhelyezésének időpontja 2022. július 4. napja volt.

A kereset és az ellenkérelem a megelőző eljárásban

[22] A felperes 2022. szeptember 7-én előterjesztett keresetlevele alapján:

[23] 1.1. Kérte, hogy a bíróság a 2022. június 15-én kelt rendkívüli felmondására alapozottan az alperest az alábbi összegek megfizetésére kötelezze:

- az Mt. 70. § (3) bekezdés alapján felmentési időre egy havi távolléti díj összegeként 480 000 forintot;
- az Mt. 77. §-a alapján végkielégítés jogcímén kéthavi távolléti díj összegeként 960 000 forintot;
- a 2022. március 3-tól április 3-ig terjedő időre szabadságra járó távolléti díjként 389 000 forintot;
- 2022. április 4-től április 25-ig 15 nap betegszabadságra járó összegként 343 000 forintot;
- szabadság megváltásaként 28 napra 639 996 forintot;
- ki nem fizetett táppénz összegeként április 26-tól szeptember 30-ig 1 516 800 forintot;

- kártérítés jogcímén 10 havi távolléti díjnak megfelelő összeget, amelyet (havi 480 000 forint figyelembevételével) a keresetlevél „Az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tények” című fejezetében már sérelemdíjként jelölt meg.

[24] 1.2. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a munkaviszonya megszüntetésével kapcsolatos valamennyi munkáltatói igazolás kiadására.

[25] Kérte az alperes perköltségben marasztalását is, amelynek összegét költségjegyzéken számolta fel azzal, hogy jogi képviselője nem áfa alany.

[26] Az alperes ellenkérelmében foglaltakra figyelemmel keresetét 2022. december 6-án akként módosította, hogy a keresetlevele 1.1. pontjában megjelölt kereseti kérelmét a Pp. 183. § (4) bekezdése alapján kiegészítette azzal, hogy a bíróság az alperes 2022. április 4-én kelt azonnali hatályú felmondását minősítse „érvénytelennek, illetve jogellenesnek” és az arra alapozott alperesi igényeket utasítsa el.

[27] A 2023. május 9-én megtartott érdemi tárgyaláson a sérelemdíj iránti keresetétől elállt.

[28] A 2023. május 25-én megtartott érdemi tárgyaláson a táppénz kieséssel járó jövedelempótló kártérítés iránti igényét a 2022. április 26-tól 2023. május 25-ig tartó időszakra terjedően, 3 792 000 forintra felemelte.

[29] A munkáltató azonnali hatályú felmondása vonatkozásában vitatta, hogy az azt aláíró (elnök 2 neve) munkáltatói jogkör gyakorló lenne. Álláspontja szerint ugyanis a lakásszövetkezet Alapszabályának VI/D. pontja folytán 90 napig még a korábbi lakásszövetkezeti elnök képviselte az alperest, amit a cégjegyzék adatai is igazolnak.

[30] Az Mt. 6. § és 7. §-ára utalva hivatkozott az alperes felróható, rosszhiszemű magatartására, joggal való visszaélésre a munkáltató azonnali hatályú felmondásának címezésével, postázással és kézbesítésével kapcsolatban. Állította, hogy 2021. július 22-től nem lakott a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti volt férjével közös lakásban, az alperes azonban szándékosan küldött oda minden iratot annak ellenére, hogy tudott arról is, hogy a (település 1, utca, házszám 3) alatt lakik. Utalt arra is, hogy legutóbbi munkaszerződés módosításán a (település 1, utca, házszám 1) szám alatti cím szerepelt, ezért a munkáltatónak ezt kellett volna figyelembe vennie. Mindezek miatt vitatta, hogy kézbesítési fikció folytán joghatályos kézbesítés történt volna.

[31] További érvelése szerint a felmondási okok megalapozatlanok, mert a szabadság megszakítás tárgyú levelet az alperes szintén rosszhiszeműen a (település 2)-i címre küldte; a 2022. március 10-én kelt levelét a korábbi lakásszövetkezeti elnök másnap átadta az új lakásszövetkezeti elnöknek, ebben távollétének okát megjelölte; a korábbi lakásszövetkezeti elnök útján telefonját is leadta az alperesnek; együttműködő volt a korábbi elnökkel; együttműködését az is mutatja, hogy 2022. március 7-én megjelent, majd a korábbi elnök közbenjárására 2022. március 25-én is. Ezen a napon az új elnök arról tájékoztatta, hogy volt benn a férje és közölte, hogy ne küldjenek semmit a (település 2)-i címre, mert a felperes nem lakik ott és ő nem vesz át semmit. E tájékoztatásnak tanúja volt (személy 1).

[32] Hivatkozott arra, hogy (elnök 1 neve) korábbi elnöknek, (személy 1) igazgatósági tagnak, (személy 3) felügyelő bizottsági elnöknek és (személy 4) informatikusnak pontos és hivatalos tudomása volt arról, hogy nem (település 2)-n, hanem a (település 1, utca, házszám 3) szám alatt lakik.

[33] Utalt arra, hogy az alperes által A/9. alatt csatolt borítékban orvosi igazolásokat küldött.

[34] Mindezekkel a felmondási okok valóságát vitatta.

[35] Csatolta a 2022. január 1. napján kelt munkaszerződés módosítását, indítványozta (elnök 1 neve) korábbi elnök, (személy 1) korábbi igazgatósági tag és (személy 2) tanúként való meghallgatását, illetve rendelkezésre bocsátotta a 2022. március 25-én készített hangfelvételt.

[36] Az előbbieken túl hivatkozott arra, hogy 2022. június 15-én azonnali hatályú felmondással élt, mert a munkáltató nem fizetett utána igazolatlan távollétre hivatkozással 2022. március 8-tól április 14-ig járulékot, ezt követően pedig biztosítási jogviszonyát megszűntként jelentette be, illetve visszaélésekkel, irat eltüntetéssel, valamint eltulajdonítással vádolta őt az új elnök.

[37] A fizetett szabadságra járó távolléti díjjal és a szabadság megváltással kapcsolatban arra hivatkozott, hogy 2022. március 8-tól április 3-ig a korábbi elnök által engedélyezett szabadságon volt, amire díjazást nem kapott, illetve a korábbi évekről áthozott szabadsága miatt még 28 nap kiadatlan szabadsága van. E körben csatolta a szabadság engedélyt és a szabadság keret kimutatást.

[38] A betegszabadságra járó távolléti díj igényét 2022. április 4-től 2022. április 25-ig terjedő időtartam tekintetében terjesztette elő, betegségére igazolásokat csatolt.

[39] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Perköltséget díjmegállapodásra hivatkozva számított fel, azzal, hogy a jogi képviselő áfa köteles.

[40] A munkáltatói azonnali hatályú felmondás érvénytelensége megállapítására irányuló kereset vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a kézbesítési fikció folytán 2022. április 14-én megtörtént annak kézbesítése, ekkor a felperes munkaviszonya megszűnt. E körben a felperes mind a kézbesítési kifogásra rendelkezésre álló határidőt, mind a perindítási határidőt elmulasztotta.

[41] A munkáltatói jogkör gyakorlásával kapcsolatban alapvetően arra hivatkozott, hogy a korábbi igazgatóság és felügyelő bizottság mandátuma 2022. március 6-án lejárt, az új vezető tisztségviselők 2022. március 7-től látták el munkájukat.

[42] Vitatta rosszhiszeműségét vagy joggal való visszaélését, ezzel szemben állította, nem tudott arról, hogy a felperes máshol tartózkodna, mint a munkáltatónál és a hatósági nyilvántartásban bejelentett (település 2, utca, házszám 2) szám alatti lakcím. A felperesnek az együttműködési kötelezettsége alapján kötelessége lett volna elköltözés esetén a postai küldemények továbbításáról gondoskodni. Más elérhetőségi címet a felperes az alperessel soha nem közölt, a 2022. június 20. napján az alperesnek feladott levelén is a feladónál a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet jelölte meg. Amikor megtudta, hogy a bejelentett lakcímre ajánlott küldeménye érkezett részére az alperestől, akkor sem jelezte, hogy mi a tartózkodási helye, megszegve ezzel az Mt. 6. §-ában írt együttműködési kötelezettségét. A felperes a hatóság számára is csak 2022. április 4-én jelentette be tartózkodási helyként a (település 1, utca, házszám 3) szám alatti címet, de erről a munkáltatót továbbra sem értesítette. Utazási költségtérítést is igényelt azzal az indokkal, hogy (település 2)-n él.

[43] Utalt arra, hogy a felperes 2022. március 7-én az átadás-átvétel során még megjelent, de másnapról már nem. A korábbi elnök úgy tájékoztatta a jelenlegi elnököt, hogy a felperest 8 nap szabadságra engedte el, de amikor a felperes 2022. március 25-én és 28-án megjelent, akkor ő azt mondta, hogy a korábbi elnök neki 35 nap egybefüggő szabadságot adott ki. Ezt követően a munkahelyén már nem jelent meg.

[44] Mivel a munkáltató a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással 2022. április 14-én megszüntette, a felperes részéről közölt azonnali hatályú felmondás alapján annak jogkövetkezményei nem alkalmazhatók.

[45] A szabadságra járó távolléti díjra és szabadságmegváltásra vonatkozó igénnyel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a 2022. évre a felperest időarányosan megillető 6 nap szabadságot megváltotta, a korábbi szabadságokkal kapcsolatos nyilvántartások, dokumentumok pedig ellentmondóak.

[46] A betegszabadságra járó igényt azért vitatta, mert 2022. május 6-ig a keresőképtelenséget a felperes nem jelezte felé.

[47] A táppénz fejében igényelt jövedelempótló kártérítés iránti követelést sem tartotta alaposnak arra figyelemmel, hogy a felperes munkaviszonya 2022. április 14-én megszűnt.

[48] Bizonyítékként csatolta a felek közötti levelezésekkel kapcsolatos okiratokat, a felperes munkaköri leírását, a keresőképtelenség-igazolásokat, a felperes munkába járással kapcsolatos utazási költség térítés iránti kérelmét. Emellett tanúként indítványozta meghallgatni a szabadságra járó díjazással, szabadságmegváltással kapcsolatos igényekkel összefüggésben (tanú 1)-et, (tanú 2)-t és (tanú 3)-t, annak bizonyítására pedig, hogy a felperes tájékoztatása szerint március 8-án reggel bejön dolgozni, (tanú 4)-t, (tanú 5)-t, (tanú 6)-t.

[49] Az elsőfokú bíróság a 2023. május 9-én kelt és ugyanezen napon jogerőre emelkedett 7.M.70.002/2023/19-I. végzésével az eljárást a felperes sérelemdíj iránti keresete vonatkozásában részben megszüntette.

A megelőző eljárásban született első- és másodfokú ítélet

[50] Az elsőfokú bíróság 7.M.70.002/2023/29/I. számú ítéletével az eljárást részben – a munkáltatói azonnali hatályú felmondás érvénytelensége megállapítása iránti kereset vonatkozásában – megszüntette. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11 munkanapnak megfelelő fizetett szabadságra járó távolléti díj címén 277 904 forintot, 35 munkanap szabadság megváltásaként 751 092 forintot, valamint 9 munkanapra járó betegszabadság díjazásaként 159 163 forintot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 317 500 forint perköltség alperes részére történő megfizetésére. Az alperest 44 204 forint eljárási illeték megfizetésében marasztalta, továbbá megállapította, hogy 380 836 forint részben mérsékelt összegű eljárási illeték az állam terhén marad.

[51] A felperes fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.057/2023/5. sorszám alatti végzésében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú eljárás illetékét 417 728 forintban, az alperes perköltségét 125 000 forintban állapította meg.

[52] Rámutatott, hogy a felperes már eredeti keresetlevelében előterjesztette a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos munkáltatói igazolások kiadása iránti kereseti kérelmet, amelyet a későbbi keresetmódosítások nem érintettek. Az elsőfokú bíróság a módosított kereset alapján ítéletében egyrészt rendelkezett az eljárás részbeni megszüntetéséről, másrészt egyes kereseti kérelmek megalapozottságára figyelemmel marasztalta az alperest, harmadrészt pedig az előbbieket meghaladóan a keresetet elutasította. Az iratok kiadása iránti keresetről az alperest marasztaló döntést nem rögzített, az elutasító rendelkezést pedig azért nem lehet az iratok kiadása iránti kereset elbírálásaként értékelni, mert az elsőfokú bíróság e körben sem tényállást nem állapított meg, sem a felperes keresetének összefoglalásakor nem rögzítette ilyen tárgyú igényt, sem pedig a jogi indokolásban nem tért ki az ezzel kapcsolatos álláspontjára.

[53] Az elsőfokú ítélet orvosolhatatlan hiányosságát abban jelölte meg, hogy a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos iratok kiadása iránti kereset tárgyában nincs ítéleti rendelkezés, tényállás és jogi indokolás sem, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 380. § c) pontja alapján hatályon kívül helyezte.

[54] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság számára a felperes igazolások kiadása iránti kereseti kérelmének tisztázását követően az ebben történő ítéleti rendelkezést és annak indokolását írta elő.

A megismételt eljárásban a felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[55] A felperes a megismételt eljárásban keresetét megváltoztatta és kérte, hogy a bíróság az alperes 2022. április 4-én kelt azonnali hatályú felmondását minősítse „érvénytelennek illetve jogellenesnek” és az arra alapozott alperesi igényeket utasítsa el.

A 2022. június 15-én kelt rendkívüli felmondására alapozottan kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest:

- az Mt. 77. §-a alapján végkielégítés jogcímén kéthavi távolléti díj összegeként 960 000 forint és ezen összeg után 2022. május 1-től;
- az Mt. 82. § (1) bekezdése alapján jövedelempótló kártérítés jogcímén 5 760 000 forint és ezen összeg után 2022. május 1-től

a kifizetés napjáig járó Ptk. szerinti késedelmi kamata, továbbá perköltség megfizetésére, amelynek mértékét a csatolt költségjegyzéken a megelőző eljárásra mindösszesen 570 000 forintban, a megismételt eljárásban 400 000 forint ügyvédi munkadíjban és tárgyalásonként 20 000 forintban kért megállapítani, azzal, hogy áfa fizetésére nem köteles.

[56] A keresetváltoztatás nem érintette az Mt. 70. § (3) bekezdés alapján felmentési időre igényelt egy havi távolléti díj összegeként kért 480 000 forintot.

[57] Az igazolások kiadása; valamint a 389 000 forint szabadságra járó távolléti díj, a 343 000 forint betegszabadságra járó összeg és a 639 996 forint szabadság megváltás iránti igényétől az alperes időközbeni teljesítésére figyelemmel elállt. Kérte az alperesi teljesítést e kereseti kérelmek elismeréseként értékelni és a perköltsége megállapítása során figyelembe venni.

[58] A jövedelempótló kártérítés összegszerűségét az alperesnél kapott havi 480 000 forint alapbér alapján, napi 16 000 forinttal számolva:

- 2023. március 8-tól 2023. július 31-ig 510 napra napi 9 600 forint táppénz alapulvételével összesen 4 896 000 forintban,
- 2023. augusztus 1-től 2023. október 4-ig 64 napra napi 9 968 forint alapulvételével (amely már tartalmazza a levonásba helyezett 6 032 forint álláskeresési járadékot) összesen 637 952 forintban,
- 2023. október 5-től 2023. október 8-ig 4 napra 64 000 forintban,
- 2023. október 9-től 2023. december 14-ig 65 napra napi 2 694 forint alapulvételével (amely már tartalmazza a levonásba helyezett honvédségi alapképzés időszakára járó 399.180 forint/hó összeget) összesen 175 110 forintban

mindösszesen 5 773 062 forintban jelölte meg, amelyből az Mt. 82. § (2) bekezdésére figyelemmel 5 760 000 forintot érvényesített.

[59] Az alperes 2022. április 4-én kelt azonnali hatályú felmondásának „érvénytelensége illetve jogellenessége” kapcsán hivatkozott arra, hogy az azonnali hatályú felmondást nem kézbesítették joghatályosan számára. Az alperes ekörben tanúsított eljárása során az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdését megsértette, ahogy azt a Fővárosi Ítéltábla Mf.31.174/2022/9. szám alatti határozatában is megállapította, amelyet az elsőfokú bíróság hivatkozása ellenére nem vett figyelembe. Amikor a férje bement és közölte, hogy a (település 2)-i állandó címére ne küldjenek levelet, mert nem lakik ott, álláspontja szerint az alperesi elnök rosszhiszeművé vált és ettől kezdve a felperes részére kézbesített küldemények

vonatkozásában felróható magatartást tanúsított. Az alperestől – az igazolások kiadása miatti együttműködési kötelezettségére is tekintettel – az általában elvárható magatartás az lett volna, hogy miután „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza a küldemények érdeklődjön az elérhetősége felől, akár korábbi munkatársaitól, akár pedig tőle telefonon vagy e-mailben, ha már a 2022. januári 1-jei munkaszerződés módosításban a (település 1, utca, házszám 1) szám alatti címet nem lelte fel. Vitatta azon alperesi állítást, hogy sem e-mail elérhetőségét, sem telefonszámát nem ismerte. Az alperes képviselője 2022. március 8-án e-mailben értesítette a szabadság megszakításáról, amelyet követően a felperes telefonon is felhívta az alperes elnökét, aki így a telefonos elérhetőségéről is tudomással rendelkezett. Amennyiben postai úton nem érte el, e-mailben felvehette volna vele a kapcsolatot, mint ahogy ezt tette a szabadság megszakítása esetében is. A felmondást is elküldhette volna e-mailben, amire szerinte azért nem került sor, hogy ne tudjon védekezni az alperes intézkedésével szemben, amely rosszhiszemű és felróható magatartásra figyelemmel a felmondás kézbesítése jogellenes volt, így az közöltnek nem tekinthető.

[60] Azt, hogy az alperes képviselője telefonon nem érte el a felperest, maga az azonnali hatályú felmondás indokolása is cáfolja. A szabadság megszakítása kapcsán küldött e-mailre az alperes által 2022. március 11-én átvett levélében reagált a felperes, amely cáfolja azon alperesi hivatkozást, hogy ne érték volna utol. A telefonos elérhetősége kapcsán hivatkozott arra, hogy korábbi telefonszámához tartozó SIM kártyát maga a törvényes képviselő tiltatta le. A 2022. január 1-i munkaszerződés módosításban elérhetőségként a (település 1, utca, házszám 1) szám alatti címet jelölte meg, amely bár nem saját, hanem édesanyja otthona, a küldeményeket ezen a címen megkapja. 2015. november 1-től folyamatosan ez az alperesnél bejelentett elérhetőségi címe. Amint a „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett a küldemény a munkáltató akkor járt volna el megfelelően és jóhiszeműen, ha átnézi a saját munkaügyi nyilvántartást és az ott fellelhető címre, vagy pedig az általa ismert e-mail címre küldi el a küldeményeket. Ezek hiányában a megküldött intézkedésekhez jogkövetkezmény nem fűződhet.

[61] Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes azonnali hatályú felmondását nem a munkáltatói jogkör gyakorlója készítette, mert az újonnan megválasztott elnök képviselői jogosultsága még nem állt be, egyebekben a változásról őt nem tájékoztatták. A munkáltatói jogkört gyakorló igazgatóság részéről az azonnali hatályú felmondás tárgyában határozat nem született. Vitatta a 2022. március 28-án született 5/2022. (03. 28.) igazgatósági határozatot, amely a munkáltatói jogkört az igazgatóság elnökére delegálta. Ennek kapcsán kifejtette, hogy ilyen előterjesztést a küldöttgyűlés meghívója nem tartalmazott. Az 5/2024. (VI. 13.) igazgatósági határozat kapcsán kifogásolta azt, hogy az csak a jelen per során hagyott jóvá egy nem létező igazgatósági határozatot. Az utólagos jóváhagyásból az is következik, hogy feltételesen történhetett a munkáltatói jog átruházása, amit a joggyakorlást követő első igazgatósági ülésen kellett volna megtenni, nem két évvel utána. A munkáltatói jogkör gyakorlóját a munkaszerződés 7. pontja rögzíti, ami egyoldalú jognyilatkozattal nem volt módosítható. Mindezekből következően a keresetindítás kapcsán határidő mulasztás részéről nem történt.

[62] Előadta továbbá, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka nem valós, vitatta, hogy igazolatlanul volt távol. E körben hivatkozott a 2022. március 8-án könyvelésre leadott jelenléti ívre, amelyen előre kitöltve feltüntette a szabadság tartamát. 2022. március 25-én pedig személyesen is tájékoztatta az alperes képviselőjét arról, hogy szabadságon van.

[63] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására, a felperes perköltségben történő marasztalására irányult, amelyet a megelőző eljárásra 456 440 forint + áfa, valamint tárgyalásonként 3 000 forint költségtérítés, a másodfokú eljárásra 98 245 forint + áfa, míg a megismételt eljárásban 200 000 forint + áfa összegben érvényesített.

[64] Vitatta, hogy a megismételt eljárásban új tényállításnak van helye.

[65] Az alperesi küldemények kézbesítése kapcsán hivatkozott arra, hogy a felperes még 2021. december 1-jén is a (település 2, utca, házszám 2) szám jelölte meg tartózkodási helyként, amelyre figyelemmel még 2022. januárjában is kapott utazási költségterítést (település 1-2) útvonalra. A felperes (település 2)-re küldött postai küldemények átirányításáról nem gondoskodott, tárgyaláson tett nyilatkozata alapján megbeszélte házastársával, hogy a küldeményeket édesanyjának fogja megküldeni. A (település 2)-i címet 2022. március 10-én kelt levelében és a 2022. június 20-án megküldött küldeménye borítékján is megerősítette. Annak ellenére, hogy 2022. március 25-én személyesen megjelent a munkáltatónál és tudomást szerzett róla, hogy a bejelentett lakcímére küldemény érkezett, mégsem jelölte meg a postai elérhetőségét megsértve ezzel a tájékoztatási kötelezettségét.

[66] Az alperes elnöke 2022. március 8-án 8 óra 30 perckor kereste a felperest telefonon, majd ugyanezen napon 16 óra 52 perckor e-mailt is írt, amelyekre azonban a felperes nem reagált. A szabadság megszakítására vonatkozó e-mailben kapott utasítás ellenére munkahelyén továbbra sem jelent meg. A felperes 2023. január 24-i tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a szabadság megszakításáról csak 2022. március 25-én a személyes találkozás során szerzett tudomást, ugyanakkor a megismételt eljárásban becsatolta a 2022. március 8-án kapott szabadság megszakításáról szóló e-mailt, amely bizonyítja, hogy tudott arról, hogy munkavégzését elrendelték. Vitatta, hogy ezt követően a felperes telefonon felhívta volna az alperes elnökét. A felperes hivatkozásával szemben a postai küldemény megküldésére azután került sor, miután sem telefonon sem e-mailben nem érte el. Mindezek alapján rosszhiszemősége kizárt.

[67] Egyebekben hivatkozott arra, hogy az azonnali hatályú felmondás kézbesítési fikciójával szemben előterjeszthető kifogásra nyitva álló Mt. 24. § (3) bekezdése szerinti 3 hónapos objektív határidő eltelt.

[68] A munkáltatói jogkör gyakorlójával kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy a felperes 2022. március 10-én kelt levelében közölte, hogy a megválasztott elnököt nem tekinti elnöknek, gyakorlatilag megtagadta a munkáltatói utasítást, annak ellenére, hogy a munkaköri leírás a munkáltatói jogokat képviselőként (elnök 1 neve)-t, az igazgatóság elnökét tüntette fel.

[69] A felperes a 2022. február 23-i tisztújító közgyűlésen jelen volt, a szavazólapokat ő osztotta ki, tisztában volt a választás eredményével, az új igazgatóság tagjaival, 2022. március 7-én maga is jelen volt az átadás-átvételnél. Idézte az alperes igazgatóságának 5/2022. (03. 28) határozatát a munkáltatói jogkör igazgatósági elnökre történő delegálásáról, valamint az 5/2024. (VI. 13.) igazgatósági határozatot, amelyben a felperes munkaviszonyának 2022. április 4-én kelt azonnali hatállyal történő megszüntetését jóváhagyták. Ez alapján a munkáltatói intézkedés az igazgatóság egyhangú döntése és szándéka alapján történt.

[70] A felperes kézbesítési kifogást az objektív határidőn belül nem terjesztett elő, a munkáltató azonnali hatályú felmondásának joghatása 2022. április 14-én beállt, így keresete elkésett. A felperes nem jelölte meg azt sem, hogy az Mt. 27-28. § mely rendelkezése alapján lenne a felmondás érvénytelen.

[71] Vitatta, hogy a felperes a távollétére vonatkozó igazolásokat leadta. 2022. május 6-án vagyis a 2022. április 4-i keresőképtelenségét követő 32 nappal a korábbi lakásszövetkezeti elnökkel küldte be a táppénzes igazolásait, ezzel együttműködési kötelezettségét nem teljesítette. Az alperes küldeményeit nem vette át, így távollétei igazolatlanoknak minősülnek. A felperes maga is része volt az alperes munkaszervezetének, 2022-ig vezetője volt, így tisztában volt azzal, hogy ki a munkáltatói jogkör gyakorlója. E

körben (elnök 1 neve), mint igazgatósági elnök munkáltatói jogkör gyakorlását korábban nem kifogásolta, részéről a szabadság kiadást vagy utazási költségtérítést nem sérelmezte. E körben hivatkozott eseti bírósági döntésekre.

[72] Előadta, hogy az igazolások kiadása iránti kötelezettségének a 2022. április 28-án megküldött küldeményben eleget tett, az „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Ezt a körülményt az ellenkérelmében is jelezte, amelyhez szintén csatolta az igazolásokat, amit végül a megelőző elsőfokú ítélet megszületése után közvetlenül a felperesnek is megküldött. Mindezekre figyelemmel vitatta, hogy az igazolás kiadási kötelezettségének csak a peres eljárás során tett volna eleget, így ezen kereseti kérelem vonatkozásában nem minősül pervesztesnek.

[73] Az elsőfokú bíróság a 2024. június 11-én kelt és ugyanezen napon jogerőre emelkedett 7.M.70.114/2024/15-I. végzésével az eljárást – a felperes igazolások kiadása iránti keresete, valamint a bruttó 389 000 forint és bruttó 639 996 forint szabadságmegváltás iránti és a bruttó 343 000 forint betegszabadságra járó távolléti díj iránti keresetei vonatkozásában – részben megszüntette.

Az elsőfokú ítélete és jogi indokai a megismételt eljárásban

[74] Az elsőfokú bíróság ítéletében az eljárást részben – a munkáltató azonnali hatályú felmondás jogellenessége és érvénytelensége megállapítása iránti kereset vonatkozásában – megszüntette. A felperes eljárás részbeni megszüntetésekkkel nem érintett keresetét elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 687 240 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 77 029 forint mérsékelt összegű eljárási illetéket. Megállapította, hogy a 880 631 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[75] Az alperesi elnök képviseleti jogosultsága kapcsán kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:21. § (3) bekezdés, valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 22. § (3) bekezdése alapján az alperesi elnök megbízása annak elfogadásával létrejön, a korábbi vezetőség megbízása 2022. március 6. napján járt le, 2022. március 7-től (elnök 2 neve) elnök volt jogosult az alperes képviseletére, így az ügyvivőre vonatkozó szabály nem volt alkalmazandó.

[76] A felperes a 2022. február 23-i tisztújításon személyesen is jelent volt, annak lebonyolításában közreműködött. Érvelése szerint sem jogszabály, sem az Alapszabály, sem az SZMSZ vagy belső szabályzat sem tartalmazza, hogy a munkáltatói jogkört az igazgatóság gyakorolná a felperes vonatkozásában. Az Alapszabály VII. fejezete és az SZMSZ III. része szabályozza az igazgatósági elnök képviseleti jogát, amely a munkáltatói jogkör tekintetében nem korlátozott. A munkaszerződés 7. pontja, mint szerződéses rendelkezés nem vonhatja el jogkört az igazgatóság, a lakásszövetkezeti szerv a konkrét esetben az igazgatóság elnöke vonatkozásában. A munkaköri leírás sem belső szabályzat, amely így nem keletkeztethet igazgatósági hatáskörben gyakorolható munkáltatói jogkört, nem vonhatja el a törvényes képviselő munkáltatói jogkörét. A felperes a korábbi lakásszövetkezeti elnök munkáltatói jogkörét nem vitatta, egyebekben pedig az alperes 5/2024. (VI. 13.) igazgatósági határozatával jóváhagyta az alperesi elnök által gyakorolt azonnali hatályú felmondást, amely megfelel az Mt. 20. § (3) bekezdésének, így az azonnali hatályú felmondás az Mt. 20. § (3) bekezdésére alapított érvénytelensége nem állapítható meg.

[77] Az Mt. 6. § rendelkezéseit idézve rámutatott, hogy a fizetett szabadság megszakításakor, a munkáltató azonnali hatályú felmondásának gyakorlásakor, valamint a kézbesítési fikción alapuló közlésnek az időpontjában a közhiteles nyilvántartások, így a

lakcímnnyilvántartás, valamint a cégnyilvántartás adatai alapján a felperes lakóhelye a (település 2, utca, házszám 2) alatt volt. Maga is ezt a címet jelölte meg a 2022. március 10. napján munkáltatóhoz írt levelében és a 2022. június 20-án postázott küldeményében is. A 2021. december 1-i munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítés igényén is ezt a címet jelölte meg tartózkodási helyként, míg lakóhelyként a (település 1, utca házszám 1) számot. A felperes 2022. március 25-i személyes jelenléte alkalmával sem tette egyértelművé a postai elérhetőséget annak ellenére, hogy értesül róla, hogy postai küldeményt kézbesítettek számára. Csak 2022. április 4-én került sor tartózkodási helyként a (település 1)-i cím feltüntetésére.

[78] A küldemények kézbesítése tekintetében rámutatott, hogy az alperes a közhiteles nyilvántartások szerinti címre postázhatta a felperesnek szánt küldeményeket, ezen magatartása nem tekinthető felróhatónak, szemben a felperes azon magatartásával, hogy 2023. március 25-én, és azt követően sem tett egyértelmű nyilatkozatot, hogy kézbesítési címe a lakóhelyétől eltérne, így a közhiteles nyilvántartások szerint elérhető lakóhelyre történő postázás nem valósít meg joggal való visszaélést.

[79] A 2022. március 25-i megjelenés alkalmával a felperes tudomást szerzett arról, hogy a lakásszövetkezet elnöke kifogásolja az együttműködését és hogy a (település 2)-i címre történő kézbesítés nem vezetett eredményre. Ezen alkalommal ugyan közölte, hogy szabadságon van, de arra, hogy meddig tart ez úgy nyilatkozott, hogy amíg az szükséges. A felperes a tényleges elérhetősége kapcsán érkező érdeklődésre nem nyilatkozott, amelynek kapcsán az alperes elnöke hangsúlyozta az együttműködési kötelezettséget. A felperes nem igazolta, hogy az alperessel közölte volna elérhetőségi címét, kézbesítési címét bejelentett volna, olyan kötelezettség pedig nem terheli az alperest, hogy elektronikus levelezésben közölje a jognyilatkozatokat, amely utóbb a bizonyítás nehézségét vetheti fel.

[80] A felperes magatartását, az együttműködés hiányát, az elérhetőség és a kézbesítés nehézségét magyarázza az a körülmény, hogy a felperes az újonnan megválasztott igazgatóság vonatkozásában a képviseleti jogot akkoriban vitatta, e tárgyban per volt folyamatban.

[81] A felperes által felhozott Fővárosi Ítéltábla döntésében foglaltakat azért nem találta alkalmazhatónak, mert az adott perben a felperes bejelentette a munkáltatójának értesítési címként az elérhetőséget, míg a jelen perben a felperes az Mt. 6. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségének 2022. március 25-ét követően sem tett eleget. Tudott volt továbbá az is, hogy a (település 1, utca, házszám 1) szám alatti cím, mint lakóhely nem tényszerű.

[82] Az Mt. 24. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás 2022. április 14-én, a kézbesítési fikció folytán kézbesítettnek tekintendő. A kézbesítési fikció vonatkozásában előterjeszthető kifogás három hónapos objektív határideje pedig a keresetlevél 2022. szeptember 7-én történő előterjesztésekor már eltelt.

[83] Az alperes azonnali hatályú felmondása a jogorvoslati tájékoztatást tartalmazta, így a felperes azonnali hatályú felmondás jogellenessége és érvénytelenség megállapítására irányuló keresetváltoztatása a hat hónapos objektív határidő letelte után érkezett. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja, 242. § (1) és (3) bekezdése, valamint a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján az azonnali hatályú felmondás érvénytelensége megállapítására irányuló keresetet a perindítási határidő elmulasztása miatt megszüntette.

[84] A felperes azonnali hatályú felmondásával kapcsolatos kereseti igények kapcsán úgy foglalt állást, hogy a 2022. április 14-én kézbesítési fikció folytán közölt munkáltatói azonnali hatályú felmondás a felperes munkaviszonyát jogszerűen megszüntette, így a

munkavállalói azonnali hatályú felmondáshoz kapcsolódó jogkövetkezmények nem alkalmazhatóak.

[85] Kitért továbbá arra is, hogy azonnali hatályú felmondás tartalmilag sem tekinthető jogellenesnek, a felperes az újonnan megválasztott lakásszövetkezeti elnök 2023. március 8-i telefonos és e-mailben tett felhívása ellenére nem bizonyult együttműködőnek, képviseleti jogát vitatta, a szabadság megszakítása és munkába állásra irányuló munkáltatói utasítást nem teljesítette.

[86] A pertárgy értékét 13 371 996 forintban határozta meg, amelyből az alperes teljesítésére tekintettel a pernyertesség-pervesztesség arányát a felperesre terhesebb 91,11-8,89 %-ban állapította meg. Ennek megfelelően rendelkezett a perköltség viselése felől azzal, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán az őt terhelő illetékfizetési kötelezettség az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[87] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és az alperes keresete szerinti marasztalása érdekében. Kérte továbbá az alperest a mellékelt költségfelszámítás szerint perköltség megfizetésére kötelezni azzal, hogy jogi képviselője nem tartozik áfa körbe. Költségjegyzéket azonban nem csatolt.

[88] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kapcsán hivatkozott arra, hogy munkaszerződésében 2015-től kezdődően az alperesi felmondás kiadásának időpontjáig a (település 1, utca házszám 1) szám alatti cím volt feltüntetve, amelyre annak ellenére nem kísérelte meg az alperes a kézbesítést, hogy az állandó lakcíméről folyamatosan „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza a küldemények. Házastársa személyes megjelenését követően az alperesnek hivatalos tudomása volt arról, hogy hiába van a bejelentett lakcíme a (település 2, utca, házszám 2) szám alatt, az oda küldött leveleket senki nem fogja átvenni. Ennek ellenére tudatosan minden küldeményt erre a címre küldött, amellyel álláspontja szerint joggal való visszaélést valósított meg. A bejelentést követően a munkáltatónak alapvetően saját nyilvántartását kellett volna figyelembe vennie a vele történő kapcsolattartás során. 2022. április 4-től az alperesi felmondás kiadásakor a tényleges tartózkodási helyéül szolgáló (település 1, utca, házszám 3) szám is bejelentésre került a lakcímnnyilvántartásba, ez lakcímkártyájára is felkerült, így a felmondás kézbesítési fikciójának beálltakor már 10 napja szerepelt ez az adat a lakcímnnyilvántartásban. Az, hogy a közhiteles nyilvántartásba ezen adat már bejegyzésre került, hiányzik az ítélet [2] bekezdéséből.

[89] Az ítélet [6] és [7] bekezdése kapcsán sérelmezte, hogy abból kimaradt, hogy az alperes elnöke a szabadság megszakítás kapcsán felhívta őt magántelefonszámán és e-mailt is küldött részére. Mindez pedig azt bizonyítja, hogy ha az alperesi képviselő akarta el is érte. Ezen ténymegállapítás hiányzik az elsőfokú ítélet [11] bekezdéséből, valamint az ítélet [72] bekezdésében nem értékelte azt a körülményt, hogy az alperes változatlanul állította, hogy nem tudta őt elérni. Ebből pedig nem vont le következtetést az elsőfokú bíróság az alperes rosszhiszeműségére, amellyel álláspontja szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérült.

[90] Álláspontja szerint az alperes azért a (település 2)-i címre kézbesített, hogy a vélelmezett kézbesítéshez fűződő jogkövetkezmények beállhassanak, erre a címre küldte a felperesi felmondására is reakcióját. Vitatta az elsőfokú bíróság ítéletének [9] bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint az alperes tudomást szerzett arról, hogy a (település 2, utca, házszám 2) szám alól elköltözött és a személyes találkozások alkalmával arra vonatkozólag

kérdést érintőlegesen sem kapott, hogy mi az új lakóhelye. Annak ellenére, hogy ezen elérhetőségét már évekkel korábban megadta és a munkaügyi dokumentációjában rendelkezésre állt, az alperes a felperesi felmondásra is a (település 2)-i címre megküldött levélben válaszolt, a tényállás megállapítása szempontjából azért jelentősége, mert ha ez nem így történt volna, akkor nem csúszott volna ki a hat hónapos igényérvényesítési határidőből és még jogszerűen tudta volna az alperes azonnali hatályú felmondását támadni.

[91] Sérelemzte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás jogellenessége és érvénytelensége megállapítása vonatkozásában a pert az ítéletben szüntette meg. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy a per megszüntetésére a Pp. 340. § c) pontja alapján végzéssel lett volna lehetőség, amely ellen külön fellebbezési jog illette volna meg. Azzal, hogy ezt az ítéletben tette meg megfosztotta a jogorvoslat lehetőségétől, amelyre tekintettel kérte az ítélet hatályon kívül helyezését. Hivatkozott továbbá arra, hogy a megelőző eljárásban egyébként elutasító ítélet született ugyanilyen tényállás mellett. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a permegszüntető rendelkezés ellenére állást foglalt az alperesi felmondás jogellenességének tartalmi kérdéseiben is, annak ellenére, hogy e tárgykörben érdemi rendelkezést nem hozott, amely álláspontja szerint súlyos eljárási hiba.

[92] A kézbesítési szabályok kapcsán hivatkozott arra, hogy az általa megjelölt Fővárosi Ítéltábla Mf.31.174/2022/9. számú ítéletének indokolását az elsőfokú bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta, annak indokait bár azonos tényállásra vonatkozik nem vette figyelembe.

[93] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [103] bekezdésében arra hivatkozik, hogy nem adta meg az elérhetőségét, míg a [102] bekezdésben azt állítja, hogy munkaszerződésben megadta az elérhetőségét. Ugyanilyen ellentmondást vélt felfedezni az ítélet [105] és [97] bekezdése között, mert keresetét arra alapítottnan utasította el, hogy 2022. március 25-én nem adta meg az elérhetőségét, holott azt is megállapította, hogy illető tőle senki nem is kérdezett, amiből az következik, hogy az alperes pontosan tudta, hogy hol érhető el. Mindez a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközik. Előadta, hogy súlyos ellentmondás áll fenn az ítélet rendelkező része (permegszüntetés) és az alapjaként részletezett indokok között, miután a kézbesítés alapvető jogait érintő iratok vonatkozásában történt, ezért minimálisan elvárható, hogy az a munkaügyi nyilvántartásban megadott címre történjen meg.

[94] A megalapozatlanság körében hivatkozott arra, hogy az ítélet [94] bekezdése előbbre valónak tartja a cégnyilvántartás adatait a munkajogi nyilvántartásánál, hiszen munkaszerződésében elérhetőségi címként a (település 1, utca, házszám 1) szám került feltüntetésre. Az Mt. 43. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettséget sem a cégnyilvántartás, sem a lakcímnnyilvántartás vonatkozásában nem fogalmaz meg az ítélet, de még az alperesi védekezés sem fogalmaz jogállítást arra vonatkozólag, hogy mivel indokolja a felek szerződési kötelezettségének figyelmen kívül hagyását. Ezen okból az ítélet sérti a Pp. 342. §-ának rendelkezéseit.

[95] Ismételten hivatkozott arra, hogy a felmondás az ítéletben megállapítottakkal szemben nem a lakcímnnyilvántartás adatainak megfelelően került kézbesítésre, hiszen 2022. április 4-től már a (település 1)-i cím bejelentésre került.

[96] Azon felperesi hivatkozás kapcsán, miszerint nem a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik a felmondás, az elsőfokú bíróság az alperesi védekezésen túlterjeszkedve állapította meg a munkaszerződés rendelkezéseivel szemben az alperes belső szabályzataiból az alperesi képviselő munkáltatói jogkör gyakorlását, amelynek vonatkozásában lényegesnek tartotta rögzíteni azt, hogy már az igazgatóság 2022. március 28-i ülését megelőzően is munkáltatói jogkör gyakorlójaként tüntette fel magát az alperes elnöke. Álláspontja szerint azzal, hogy az alperes igazgatósága csak 2024. június 13-án hagyta jóvá a munkáltatói jogok gyakorlása kapcsán a törvényes képviselő felmondását, ezen

jóváhagyó határozat meghozataláig az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján érvénytelennek kell tekinteni a felmondást. Az alperes részéről nem érkezett tájékoztatás a munkaszerződésben foglaltaktól eltérően a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről, illetve annak változásáról, így a felmondás jogát kizárólag az igazgatóság gyakorolhatta. Mindennek pedig azért van jelentősége, mert 2024. június 13. napjáig érvénytelen az alperesi felmondás, így annak megátadását nem lehet elkésztettnek tekinteni.

[97] A Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseinek megsértésére hivatkozva kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet álláspontja szerint mellőzött alperesi rosszhiszemű eljárására vonatkozó cselekményeit nem értékelte. Ennek körében azt, hogy az alperes nem ismerte a munkaszerződést, a felperesi felmondásra válaszát nem az abban foglalt tartózkodási helyre küldte meg, azzal a céllal, hogy a felmondással szembeni jogvédelmét megakadályozza, továbbá, hogy tájékoztatta személyesen az alperest, hogy a (település 2)-i címen nem fogja átvenni a küldeményeket és, hogy a munkaszerződés édesanyja lakcímét tartalmazta.

[98] Hivatkozott továbbá arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla Mf.31.174/2022/9. ítéletében foglaltak alapján hibás jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy nem működött együtt a munkáltatóval és nem közölte az elérhetőségét. Ezzel szemben álláspontja szerint 2021 júliusától elköltözött az állandó, (település 2, utca 2) lakcíméről, a munkaszerződésben közölt elérhetőségi címe a (település 1, utca, házszám 1) szám volt, így joghatás csak az erre a címre történő kézbesítéshez fűződhet, amellyel kapcsolatos érvelését az elsőfokú bíróság ítélete magyarázat nélkül mellőzte, ez pedig sérti a Pp. 263. § és 279. § rendelkezéseit.

[99] Előadta, hogy törvénysértő volt a bizonyítási teher kiosztása, álláspontja szerint az alperest terhelte volna a bizonyítási kötelezettség, hogy az általa megadott értesítési cím mellőzéséhez joga volt.

[100] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására, a felperesnek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdés a) pont és (5) bekezdése alapján 125 000 forint + áfa másodfokú perköltségben történő marasztalására irányult.

[101] Kifejtette, hogy a felperes kulcsfontosságú pozíciót töltött be az alperesnél, nélkülözhetetlen volt jelenléte az átadás-átvételi folyamatoknál, ennek során a felperes nem jelezte, hogy elengedték 35 nap szabadságra és annak ellenére, hogy az alperes elnöke tájékoztatta arról, hogy megszakítja a szabadságát, munkavégzésre nem jelent meg. 2022. március 10-én levelet küldött, amelyen lakcímeként a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet tüntette fel, amely címre került megküldésre korábban a szabadság megszakításáról szóló utasítás. A felperes 2022. március 25-én pontosan tudta, hogy levele érkezett, amelyet nem vett át. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy férjével megbeszélte, hogy értesíti, ha küldeménye érkezik, amelyre nem lett volna szükség, ha levelezési címe eredetileg is (település 1)-i lett volna.

[102] Vitatta továbbá, hogy az alperesi képviselő tudomással bírt (település 1)-i lakóhelyéről, hiszen 2022 februárjáig (település 2-1) útvonal viszonylatában érvényesített munkába járási költségtérítést. A felperes maga nyilatkozott úgy több esetben, hogy a (település 1, utca, házszám 3) alatti ingatlan a címe, ezzel szemben 2023. márciusáig a (település 1, utca, házszám 1) szám, mint kézbesítési cím fel sem merült, szemben azzal, hogy ezen címet tüntette fel valótlanként lakóhelyeként. Ezt egyébként a munkaügyi iratokban sosem kérte átvezetni.

[103] A munkaszerződés módosítás kapcsán előadta, hogy arra kizárólag a bérrendezés miatt került sor. A felmondásában megjelölt (település 1)-i cím ellenére korábbi

küldeményében, illetve annak borítékján a feladónál a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet jelölte meg. Ezen címet jelölte meg a 2022. március 10-i levelében és a június 15-i felmondásában. Vitatta, hogy 2022. márciusát követően rendelkezésre állt volna a felperes új lakcíme. Utalt arra, hogy a „nem kereste” postai jelzés azt jelenti, hogy értesítés ellenére nem vették át a küldeményt és nem azt, hogy a cím ne lenne helyes. Álláspontja szerint az, hogy a felmondás kiadásának napján bejelenti a tartózkodási helyét, a felmondás szempontjából nem bír relevanciával. Miután a felperes munkavégzés céljából nem jelent meg, az alperes képviselője felvette vele rövid úton a kapcsolatot, amelyet a megismételt eljárásig a felperes tagadott. 2022. március 10-én válaszolt, amelyben közölte, hogy utasítás ellenére nem veszi a fel munkát, mert szabadságon van. Vitatta az alperesi elnök legitimitását, amelynek következményeként az alperes a jogviszonyát megszüntette. A felperes 2022. június 20-i küldemény borítékján továbbra (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet tüntette fel.

[104] Tekintettel arra, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása 2022. április 14-én kézbesítésre került, így a munkaviszony ezen a napon megszűnt, a felperes azonnali hatállyal munkaviszonyát már nem tudta megszüntetni.

[105] A hivatkozott eseti döntés kapcsán rámutatott arra, hogy abban az ügyben a felperes azért közölt más címet, mert az állandó lakcímén nem tartózkodott. A jelen ügyben azonban saját nyilatkozata alapján a (település 1, utca, házszám 1) szám alatt sosem lakott, valós tartózkodási helye (település 2, utca, házszám 2) szám alatti ingatlan volt, míg a (település 1, utca, házszám 3) alatti tartózkodási helyet egyetlen alkalommal sem jelentette be tartózkodási helyként, egyedül az azonnali hatályú felmondásában szerepeltette.

[106] Felperes nem igazolta az Mt. 24. § (2) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettség teljesítését 2022 márciusát követően annak ellenére, hogy tisztában volt azzal, hogy a munkáltató nem ismeri tartózkodási helyét. A munkaviszonyból származó együttműködési kötelezettségét megszegte, amikor 2022. március 8-án a munkát nem vette fel, holott az elengedhetetlen lett volna az átadás-átvételi folyamatokhoz. Elérhetetlenné vált az alperes számára, így a kézbesítési fikció megalapozott, ami a felperes keresetének megalapozatlanságát eredményezte.

[107] Tekintettel arra, hogy a permegszüntetésről az elsőfokú bíróság ítéletben határozott, az nem ütközik a Pp. 340. §-ába, jogorvoslat lehetőségétől nem fosztotta meg.

[108] Vitatta a munkáltatói jogkör gyakorlójának jogosultságára vonatkozó hivatkozást, az alperesnél az igazgatóság mint munkáltatói jogkör gyakorlója, képviselőjét az elnök látta és látja el. Ez korábban is így volt, amelyet a felperes nem sérelmezett.

[109] Az alperes részéről joggal való visszaélés nem valósul meg, hiszen a felperes által megküldött borítékokon szereplő címre küldte meg a hivatalos leveleit.

Az ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[110] A fellebbezés alaptalan.

[111] Az ítéltábla az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, arra a peres felek maguk sem hivatkoztak, így felülbírálati jogkörének a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § szerinti korlátai között járt el. E rendelkezés (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ez azt jelenti, hogy a Pp. 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – hogy a fellebbező fél milyen konkrét döntést kér a másodfokú

bíróságtól atekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét és ezt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. Emellett lényeges korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható.

[112] A felperes fellebbezésében az ítéltáblától gyakorolni kért felülbírálati jogkörök kapcsán a Pp. 369. § valamennyi bekezdését felhívta, idézte továbbá az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó Konzultációs Testület 20. számú állásfoglalását is. Ugyanakkor az egyes fellebbezési kérelmeihez kapcsolódóan a hozzájuk kapcsolódó felülbírálati jogkort, nem jelölte meg. Fellebbezése szabadszöveges indokolása alapján az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét [Pp. 369. § (1) bekezdés]; az elsőfokú bíróság tényállás megállapítását [Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont] és jogi minősítését [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont] támadta.

[113] A Pp. 369. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság felülbírálhatja az elsőfokú bíróság eljárásának szabálysértését. A Pp. 381. §-a értelmében az ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére akkor kerülhet sor, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése, vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.

[114] A felperes fellebbezésében eljárási szabálysértésként hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletének azon rendelkezésére miszerint az eljárást a munkáltatói azonnali hatályú felmondás jogellenessége és érvénytelensége megállapítása iránti kereset vonatkozásában részben megszüntette; továbbá, hogy az ítélet több ponton sérti a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezéseit, a Pp. 342. § (1) és (3) bekezdésének megsértésével az ellenkérelemn túlterjeszkedett, továbbá, hogy sértette a Pp. 263. §-ban a tényállás szabad megállapításának elvét és Pp. 279. § szerinti bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó szabályokat.

[115] A felperes fellebbezése e körben annyiban alapos, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette önálló kereseti kérelemként a felperes 2022. december 6-án előterjesztett keresetváltoztatását, amely szerint a 2022. december 6-án kelt keresetlevele 1.1. pontjában megjelölt kereseti kérelmeket a Pp. 183. § (4) bekezdése alapján kiegészítette azzal, hogy kérte a bíróságot az alperesi ellenkérelemben megjelölt 2022. április 4-én kelt azonnali hatályú felmondást érvénytelennek, illetve jogellenesnek szíveskedjen minősíteni és arra alapozott alperesi igényeket elutasítani, valamint az ezzel összefüggő perköltség viselésére is az alperest kötelezni.

[116] A felperes kereseti kérelme alapján a 2022. június 15. napján kelt munkavállalói azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte a peres eljárás során. Az alperes védekezése szerint a kereseti kérelem azért megalapozatlan, mert a felperes munkaviszonya a 2022. április 4-én kelt munkáltatói azonnali hatályú felmondás következtében 2022. április 14-én megszűnt, így ahhoz, hogy a felperes kereseti kérelme vonatkozásában az eljáró bíróságok döntést tudjanak hozni, elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a 2022. április 4-én kelt munkáltatói felmondás a felperes munkaviszonyát megszüntette-e.

[117] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes 2022. december 6-án előterjesztett keresetváltoztatását tartalma szerint nem önálló kereseti kérelemként, hanem a felperes eredeti kereseti kérelmét megalapozó jogállításként kell értékelni, amelynek ténybeli alapját a felperes azon hivatkozása képezi, miszerint a 2024. április 4-én kelt munkáltatói azonnali hatályú felmondás részére nem került joghatályosan kézbesítésre, azt vele nem közölték, így a

munkaviszony megszüntetésére 2022. április 14. napjával nem került. Kizárólag ebben az esetben kerülhet csak sor a felperes 2022. június 15-én kelt azonnali hatályú felmondásának jogkövetkezményeire alapított felperesi kereseti kérelemének elbírálására sor.

[118] A Pp. 172. § (1) bekezdés alapján a kereseti kérelemben kétséget kizáró, további értelmezést nem igénylő módon meg kell határozni, hogy a felperes egyrészt milyen jellegű jogvédelmet – marasztalás, megállapítás vagy jogalakítás (Pp. 172. §) – kér, másrészt milyen tartalmú döntést kíván. A felperes kérelmében azt kérte, hogy a bíróság a munkáltatói felmondást „minősítse érvénytelennek és jogellenesnek”, amely a Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti megállapítási keresetnek minősülne, amelynek azon konjunktív feltétele – miszerint a felperes marasztalást (teljesítést) a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból ne követelhesse – hiányzik. A felperes azonban nem a munkáltatói azonnali hatályú felmondáshoz kívánt jogkövetkezményeket fűzni, arra kizárólag jogi érvelésként hivatkozott, hiszen kizárólag a munkáltatói felmondás jogellenességének megállapítása esetén tudná saját felmondása jogkövetkezményeit érvényesíteni.

[119] A munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt előterjesztett kereset általában nem tartalmazhat megállapításra irányuló kereseti kérelmet, hiszen mind a munkáltatói, mind a munkavállalói felmondás esetén követelhető a teljesítés [4/2013. (IX. 23.) KMK vélemény 1. pont].

[120] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta és az eljárás részbeni megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[121] A felperes fellebbezésében súlyos eljárási szabálysértésként hivatkozott továbbá a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének, 342. § (1) és (3) bekezdésének, a 263. § (1) bekezdés és a 279. § (1) bekezdésének megsértésére. Ezen hivatkozásai körében lényegében az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában szereplő megállapításokat vitatta, azt állította, hogy az elsőfokú bíróság bizonyos tényállási elemeket nem megfelelően értékelt, vagy ítélete indokolásában ellentmondásos megállapításokat tett.

[122] A Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének megsértése abban az esetben állapítható meg, ha az ítélet nem tartalmaz tényállítást, a felek kérelmeinek ismertetését vagy jogi indokolást, továbbá ha a jogi indokolás nem tartalmazná a döntésénél figyelembe vett jogszabályok megjelölését, azok szükséges értelmezését, jogi okfejtését, amelyben választ ad a felek felvetéseire, amely a rendelkező részben foglalt döntéshez vezetett. A Pp. 263. §-a tényállás szabad megállapításának elvét, míg a Pp. 279. § a bizonyítás eredményének mérlegelését szabályozza. Ezen hivatkozások azonban nem az eljárásjogi, hanem az anyagi jogi felülbírálat keretében (tényállás megállapítás, jogi minősítés) vizsgálандó kérdések.

[123] A kereseti kérelmen történő túlterjeszkedés kapcsán a Pp. 342. § megsértésére hivatkozással a felperes előadta, hogy a cégnyilvántartás adataira, valamint az alperes belső szabályzataira történő indokolásbeli hivatkozásokat az alperes ekörben tett jogállítása nélkül, így az alperesi védekezésen túlterjeszkedve tartalmazza az ítélet. E körben az ítéltábla arra kíván rámutatni, hogy az alperesi cégnyilvántartás adatai közhiteles nyilvántartásnak minősülnek, az abban foglaltakat az elsőfokú bíróság az eljárása során szabadon felhasználhatta, az elsőfokú bíróság által vizsgált és értelmezett Alapszabályt és SZMSZ-t pedig éppen a felperesi jogi képviselő csatolta az eljárásban, nyilván az abban foglalt rendelkezések megismerése és értelmezése érdekében. Az ebben szereplő adatok, valamint rendelkezések értelmezése nem minősül az alperesi ellenkérelmen történő túlterjeszkedésnek.

[124] Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének mérlegelhető hatályon kívül helyezését megalapozó, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem talált, így hatályon kívül helyezésnek nem volt helye.

[125] Az anyagi jogi felülbírálat keretében a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást az anyagi jogi felülbírálat során akkor érintheti, ha a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősíti. A mérlegelés akkor okszerűtlen, ha az ítéletben rögzített tényállás iratellenes, illetőleg ha az elsőfokú bíróság az adott bizonyítékok alapján nem juthatott volna az általa elfogadott következtetésre, vagyis a tényállás megállapítása során logikai hibát vétett. Nem elégséges azonban az okszerűtlen mérlegelésre általánosságban hivatkozni, konkrétan meg kell jelölni, hogy a bíróság milyen bizonyítékból vont le okszerűtlen következtetést, illetve milyen bizonyítási hiányosságok miatt nem tekinthető az ítélet megalapozottnak.

[126] A felperes e körben sérelmezte, hogy az ítélet [2] bekezdése nem tartalmazza azt a tényt, hogy az alperes azonnali hatályú felmondásának kiadásakor már bejegyzett tartózkodási helye volt a (település 1, utca, házszám 3) szám alatti ingatlan. Ezzel szemben az ítélet [1] bekezdése szerint „a lakcímkártyán 2022. április 4-től, [az] (település 1, utca, házszám 3) alatti címmel tartózkodási hely is feltüntetésére került”.

[127] A felperes sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [6] és [7] bekezdése nem tartalmazza azt a tényt, hogy a szabadság megszakításáról szóló 2022. március 9-én kelt levelet megelőzően az alperes törvényes képviselője telefonon is tájékoztatta és e-mailt is küldött a részére. Ezen állításból az alperes fellebbezési ellenkérelme annyit tartalmazott, hogy e-mailben küldött tájékoztatást, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a [13] bekezdés szerint kiegészítette.

[128] Az ítélet [9] bekezdése kapcsán sérelmezte, hogy az ítélet nem tartalmazza azt, hogy az alperes tudomást szerzett arról, hogy a (település 2)-i címről elköltözött és törvényes képviselője előadása szerint házastársa azt kérte, hogy oda ne küldjenek semmit, mert nem fogja azt átvenni. Ennek kapcsán az ítéletábra rámutat, hogy a tényállás tartalmazza a házastárs megjelenését, valamint ennek kapcsán azt a körülményt is, hogy a felperes bár 2022. március 25-én tudomással bírt arról, hogy részére az alperes postai úton küldeményt kézbesített, nem jelentette be az új elérhetőségét. Ez utóbbi attól függetlenül is ténykérdés, hogy erre az alperes felszólította-e vagy sem.

[129] Sérelmezte továbbá, hogy az ítélet nem tartalmazza, hogy az azonnali hatályú felmondás közlésekor már bejelentett tartózkodási helye volt a (település 1, utca, házszám 3) szám alatti cím, amelynek kapcsán az ítéletábra visszautal arra, hogy a tartózkodási hely lakcímkártyában történő szerepeltetését az ítélet [1] bekezdése az időpont megjelölésével tartalmazza.

[130] Sérelmezte a felperes fellebbezésében azt is, hogy az ítélet nem tartalmazza, hogy 2015 óta az alperesnél nyilvántartott lakcíme a (település 1, utca házszám 1) szám, amelyet a csatolt okiratok is alátámasztottak, ezért az ítéletábra a tényállást a [3] bekezdés szerint kiegészítette.

[131] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításának és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per során megismert bizonyítékoknak, így a rendelkezésre álló tanúvallomásoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján, az okszerűség követelményét nem sértő módon állapította meg [Pp. 279. § (1) bekezdés] ezért a tényállás további módosításának vagy kiegészítésének nem volt helye.

[132] A felperes fellebbezésében tartalma szerint a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálat keretében az ítéletábrától azt kérte, hogy a megállapított tényekből az

elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonjon le és a megállapított tényeket másként minősítve állapítsa meg, hogy a munkavállalói felmondás jogszerű volt.

[133] Az elsőfokú bíróság az alperesi védekezésre tekintettel a kereseti kérelem megalapozottsága körében helytállóan vizsgálta elsődlegesen a 2024. április 4-én kelt munkáltatói azonnali hatályú felmondás közlésének jogszerűségét. A fentiek szerint kiegészített tényállás alapján a felperes lakcímeként nemcsak a 2022. január 1-jén kelt munkaszerződés módosításban, de már a 2015. október 19-án kelt munkaszerződésben és a 2016. január 1-jén kelt munkaköri leírásban is a (település 1, utca házszám 1) szám alatt szerepelt. A felperes ezen a címen – a peres felek egyező előadása alapján – a munkaviszony fennállása alatt nem lakott, az ezen a címen ott lakó édesanyját gondozta. Szintén nem vitatott peradat az, hogy a közhiteles nyilvántartások, így a felperes lakcímet igazoló hatósági igazolványa, valamint az alperes cégkivonata is a felperes lakóhelyeként a (település 2, utca, házszám 2) szám alatti címet tartalmazta, amely címet egyébként a felperes a 2021. december 1-én kelt utazási költségtérítési igényén szintén lakóhelyeként szerepeltetett annak ellenére, hogy onnan 2021. július 22-én már elköltözött.

[134] A felperes, aki a 2022. március 7-én hivatalba lépő alperesi elnök személyét nem tekintette legitimnek 2022. március 8-án már nem jelent meg munkavégzésre, arra hivatkozással, hogy a korábbi alperesi elnök által kiadott szabadságát tölti. A megismételt eljárásban becsatolt iratok alapján az is megállapítható, hogy 2022. március 8-án megkapta az alperesi elnök e-mailjét arról, hogy a munkáltató a szabadságát megszakította és részére munkavégzést rendelt el, amelynek ellenére a felperes 2022. március 9-én munkavégzés céljából nem jelent meg. Az alperes elnökének e-mailjére 2022. március 10-én kelt levelében válaszolt, amelyben lakcímeként a (település 2)-i címet tüntette fel és ugyanígy tett a 2022. június 20-án postára adott igazolásokat tartalmazó borítékon is feladóként, annak ellenére, hogy 2022. április 4-én a lakcímnnyilvántartó hatóságnál tartózkodási helyként a (település 1, utca, házszám 3) alatti címet is bejelentette.

[135] Az Mt. 6. §-ában szabályozott általános magatartási követelmények körében a munkaviszony alanyaitól elvárt, hogy a munkaszerződés teljesítése során az általában elvárható magatartást tanúsítsák [Mt. 6. § (1) bekezdés]; jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése során jóhiszeműség és tisztességesség elvének megfelelően kölcsönösen együttműködve járjanak el [Mt. 6. § (2) bekezdés]; valamint, hogy tájékoztassák egymást minden olyan tényről, adatról, körülményről vagy ezek változásáról, amely munkaviszony létesítése, valamint az e törvényben meghatározott jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése szempontjából lényeges [Mt. 6. § (4) bekezdés].

[136] A felperes lakcímet igazoló hatósági igazolványában az alperesnél fennálló munkaviszonyának időtartama alatt 2022. április 4-ig kizárólag a (település 2)-i cím szerepelt. Ez teremtette meg annak a lehetőségét, hogy a munkáltató nyilvántartásában szereplő (település 1)-i lakcím ellenére utazási költségtérítést vegyen igénybe (település 2-1) útvonal viszonylatában. Nem vitatott tény az sem, hogy a (település 2)-ről történő 2021. július 22-i elköltözését a felperes az alperesnek nem jelentette be, a részére érkező küldemények megfelelő utánküldéséről nem gondoskodott. Ezzel szemben még a 2022. június 20-án postára adott alperesnek megküldött levelének borítékján is a (település 2)-i címet tüntette fel, annak ellenére, hogy ekkor már majdnem egy éve nem ezen a címen élt életvitelszerűen. Mindennek a jelen peres eljárás szempontjából azért van kiemelt jelentősége, mert az Mt. 6. § (4) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének a felperes a munkáltató irányában nem tett eleget, nem gondoskodott az alperes nyilvántartásában szereplő (település 1)-i lakcímnek sem a 2021. július 22-i elköltözésekor és sem azt követően lakcímekénti nyilvántartásba vételéről vagy közléséről. A munkáltató felé több küldeményében még 2022. június 20-án is azt a hamis látszatot keltette, hogy a (település 2)-i címe a megfelelő. Ezzel a

magatartással a felperes többszörösen megszegte a munkáltató irányában fennálló tájékoztatási kötelezettségét, hiszen a tényleges lakóhelye olyan személyes adatnak minősül, amely a munkaviszony létesítése, teljesítése, megszűnése, megszüntetése vagy a törvényből származó igény érvényesítése szempontjából lényeges volt, ezáltal annak változásáról a munkáltatót tájékoztatni volt köteles.

[137] A felperes a peres eljárás során következetesen hivatkozott arra, hogy miután a szabadság megszakításáról szóló postai úton megküldött küldemény „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, az alperestől elvárható magatartás az lett volna, hogy tudakozódjon a felperes elérhetőségéről, akár a felperestől e-mail vagy telefon útján, akár munkatársaitól vagy saját munkaügyi nyilvántartásából.

[138] Ennek kapcsán az ítéltábla arra kíván rámutatni, hogy a felperes a megismételt eljárásban tett nyilatkozata szerint 2022. március 8-án tudomás szerzett a munkáltató azon intézkedéséről, hogy a szabadságát megszakítva számára 2022. március 9-én munkavégzést rendeltek el. Ezen munkáltatói utasításban foglaltaknak nem tett eleget, megsértve ezzel az Mt. 52. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt munkavállalói kötelezettségét és a munkaviszony fennállása alatt az Mt. 6. § (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét is. Bár 2022. március 25-én megjelent a munkáltatónál, ahol az alperesi elnökkel egyeztetett is, azonban ekkor sem jelezte, hogy a jövőben milyen postai címen érhető el. Az ítéltábla álláspontja szerint azon felperesi hivatkozás miszerint a munkáltató képviselője erről őt nem kérdezte, vagy egyébként nem folytatott további vizsgálódást a felperes pontos, idézhető címének felkutatása érdekében éppen a felperes szabadság megszakítása kapcsán tanúsított korábbi magatartása miatt nem volt elvárható. A felperes az új alperesi elnök hivatalba lépésétől kezdve vitatta annak képviseleti jogosultságát, a 2022. március 8-án e-mailben kapott utasítását nem hajtotta végre, ebbe a folyamatba illeszkedik azon magatartása is, hogy a munkáltatótól érkező postai küldeményeket nem veszi át. Mindezeket összességében értékelve nem volt elvárható magatartás az alperes részéről, hogy a „nem kereste” jelzéssel visszaérkező küldemények miatt a felperes esetleges új lakcíme felderítése érdekében további lépéseket tegyen. A felperes ezen eseményt követően sem tanúsította az általában elvárható magatartást, hiszen még a 2022. június 20-án postára adott küldeményének borítékján is feladóként a (település 2)-i címét tüntette fel annak ellenére, hogy 2022. április 4-én már intézkedett a (település 1)-i cím tartózkodási helyként lakcímet igazoló hatósági nyilvántartásba történő felvételéről. Mindezeket összességében értékelve helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a megállapításra, hogy nem az alperes eljárása, hanem éppen a felperes fentiek szerint ismertett magatartása minősül felróhatóknak.

[139] Nem terheli felróhatóság az alperest atekintetben sem, hogy az intézkedéseket nem küldte meg a munkáltató nyilvántartásában szereplő (település 1)-i lakcímre figyelemmel arra, hogy a felperes a lakcímként bejelentett címen nem lakott, a lakcímnylvántartásban ez a cím pedig nem szerepelt, így éppen az erre a címre történő kézbesítés képezhette volna kézbesítési viták alapját.

[140] Ugyancsak nem találta megalapozottnak az ítéltábla a felperes azon védekezését sem, miszerint önmagában a 2022. április 4-én a (település 1)-i cím tartózkodási helyként történő bejelentése miatt a felmondás kézbesítése nem tekinthető szabályszerűnek. Ennek kapcsán lényeges kiemelni, hogy a (település 2)-i cím lakcímként nem került kivezetésre, a felperes az általa ismert azon körülmény ellenére, hogy házastársa részéről a küldemények tovább küldése tekintetében nem várható együttműködő magatartás, az e címre érkező postai küldemények utánküldéséről nem rendelkezett, a tartózkodási hely nyilvántartásba vételét pedig a munkáltató részére nem jelentette be annak ellenére, hogy tudomása volt arról, hogy 2022. március 9-től részére a munkáltató munkavégzést rendelt el. Az alperest felróhatóság

azért sem terheli, hiszen a (település 2)-i címre megküldött küldemények nem „címezett ismeretlen”, hanem „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza.

[141] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy az alperes a 2022. április 4-én kelt és a kézbesítési fikció folytán 2022. április 14-én kézbesítettnek minősülő ezáltal ezen a napon hatályosult azonnali hatályú felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette.

[142] Helyesen jutott arra a megállapításra is, hogy a felperesnek az Mt. 24. § (3) bekezdése alapján a kézbesítési fikció beálltáról való tudomásszerzéstől számított 15 napon, de legkésőbb a kézbesítés fikció beálltától számított három hónapon belül lett volna lehetősége a kézbesítési kifogás előterjesztésére, amely határidőt elmulasztott.

[143] Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra a körülményre is, hogy a munkáltató azonnali hatályú felmondása tartalmazta a törvényben előírt jogorvoslati tájékoztatást. Mindezekre tekintettel az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontja, valamint (4) bekezdésének együttes értelmezésével, munkaviszony megszüntetésének jogellenességével kapcsolatos igényt a jognyilatkozat közlésétől számított harminc napon belül, de legkésőbb a közléstől számított hat hónapon belül lehet érvényesíteni. A felperes a 2024. április 14-én kézbesítési fikció folytán közöltnek tekinthető azonnali hatályú felmondással szemben a hat hónapos határidőn belül igényt nem terjesztett elő, erre alapított érvelését először a 2022. december 6-án előterjesztett keresetváltoztatásban fogalmazta meg, amely így a törvényben biztosított objektív határidőn túl került előterjesztésre, így azt az eljáró bíróságok érdemben nem vizsgálhatták. Ebből következően nem volt vizsgálható az sem, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása kapcsán az eljárási szabályokat megtartották-e, mint ahogy az sem, hogy a felmondás indokolása az Mt. 64. § (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelt-e.

[144] Figyelemmel arra, hogy a felperes munkaviszonya az alperes 2022. április 14. napján közölt azonnali hatályú felmondásával megszűnt, így a felperes 2022. június 15. napján kelt azonnali hatályú felmondására alapított kereseti igények érdemben már nem voltak vizsgálhatóak.

[145] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – az eljárás részbeni megszüntetése körében – részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[146] A másodfokú eljárásban a fellebbezési pertárgyérték 6 720 000 forint volt. Az ítéltábla az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét – kérelmére figyelemmel – az Ükr. 3. § (2) bekezdés a) és (5) bekezdése alapján 158 750 forintban állapított meg, amely összeget áfa terheli.

[147] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a feljegyzett másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad [Pp. 525. §, 95. § (1), 102. § (6); az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) és (46) bekezdése].

[148] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[149] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2025. május 15.

Dr. Bálint Attila s.k.
s.k.
a tanács elnöke

Dr. Telegdy Gergely s.k.
előadó bíró

Dr. Tolna András
táblabíró